

Pozdravujem Vás pán profesor, aj všetkých ostatných,

píšem Vám report z centra Filipa Neriho z Kisumu v Keni za obdobie február až apríl 2024. Počty chlapcov sa pohybovali od 12 až po 18 (vek od 10 – 18), a to hlavne kvôli prázdninám, ktoré sa tento rok o dva týždne predĺžili kvôli katastrofálnym povodňam, ktoré postihli niektoré časti tejto krajiny. V Keni majú trocha iný systém prázdnin ako na Slovensku. Máme tu tri semestre a po každom z nich sa školy zatvárajú. Počas tejto doby do nášho centra prišlo skúsiť šťastie okolo 10 chlapcov. Asi polovica utiekla naspäť na ulicu odkiaľ aj sami prišli. Kadejakých zlozvykov sa ale ťažko zbavuje, najčastejšie je to fetovanie lepu, cigarety a hlavne, v našom centre obľúbená profesia – zlodej.

V tomto období sa nám pre komunitu podarilo urobiť naozaj veľa. Začal by som ako vždy našimi domácimi návštevami. Prvý chlapec, ktorého sme zobrali domov je Javan (14 rokov), ktorý z domu utiekol zatiaľ len druhýkrát. Dúfame, že už naposledy. Býva s jeho starou mamou z matkinej strany. Otca nikdy nevidel, mama zostala tehotná, keď bola veľmi mladá a otec chlapca sa veľmi rýchlo vyparil, keď zistil čo sa stalo. S Javanovou starou mamou sme si všetko pekne vysvetlili a Javanovi aj slzy vybehli. Chlapec je momentálne v škole v 7. ročníku.

Ďalším chlapec je Krispin (15 rokov), ktorý má takmer rovnaké rodinné vzťahy ako predošlý chlapec. Krispin býva nie príliš ďaleko od Kisumu, ale cesta k nemu domov je hotová katastrofa. Mal som nutkanie sa otočiť a vrátiť sa späť, ale nakoniec sme to zvládli na motorke. Bývajú na úpätí pohoria Nandi Hills, takže samé bahno, jamy – cesta bola veľmi náročná. Krispin býva so starkou, ale doma sme našli aj jeho mladučkú matku, ktorá tiež zastala tehotná v mladom veku a otec nakoniec radšej utiekol od zodpovednosti. Potom sa vydala za druhého a Krispin sa ocitol „na druhej koľaji.“ V tejto ich kultúre to tak funguje. Deti pred manželstvom sú tu brané ako nič a preto sa stávajú ich matkami staré mamy.

Javan

Chlapec navštevuje školu neďaleko ich domu, kde rodinu dobre poznajú, takže sa pomaly ani nečudovali, že chlapec bol mimo školských lavíc od predošlého roka. Teraz je v 7. triede, už len treba dúfať, že všetko bude OK. Ďalší chlapec je John (15 rokov) z asi 100 km od Kisumu vzdialenej dediny. So svojimi súrodencami býva aj s ich nevlastnou matkou. Ich vlastný otec pracuje v Nairobi ako mechanik a domov chodí asi každé 4 mesiace. Situácia v rodine nie je vôbec dobrá. Otec detí neposiela peniaze ich matke, čo spôsobuje problémy v celej rodine. Deti sú potom posielané domov zo školy, pretože nemajú zaplatené žiadne poplatky. Deti sa potom túlajú po

lesoch a nakoniec sa niektoré ako John, domov nevrátia a radšej idú niekam na ulicu. K chlapcovi domov sme šli dvakrát. Tak to väčšinou robíme. Najprv ideme skontrolovať situáciu v rodine a v škole, a potom môžeme plánovať, čo ďalej. A takto to máme od prípadu k prípadu. Tento chlapec napríklad nemal nič, akoby do školy predtým ani nechodil. Dali sme mu všetko, čo v škole potrebuje, teda uniformu, topánky a všetky školské potreby aj s taškou. Chlapec je 7. ročníku základnej školy. V jednu sobotu večer mi zvonil telefón, keď mi oznámili, že jeden z našich chalanov leží v nemocnici. Bol účastníkom autonehody – dopadol najhoršie zo všetkých, čo v tuk-tuku sedeli. Tuk-tuk je malá trojkolesová motokára, ktorá sa používa na prepravu ľudí. Do tohto tuk-tuku narazilo osobné auto, ktorého vodič, samozrejme, čo najrýchlejšie odišiel. V nemocnici strávil 20 dní. Mal zlomenú stehnovú kosť a odreniny po celom tele. Tento chlapec nemal zdravotné poistenie, ako veľa ľudí v Keni, lebo si ho jednoducho nemôžu dovoliť. Všetko, čo pre pacienta v nemocnici urobia, je potrebné uhradiť. Dokonca aj všetky veci potrebné na operáciu, nakoľko tvrdia, že tieto veci nemajú. Keď sa blíži deň prepustenia z nemocnice, tak na účet zarátajú všetko, ako keby bol človek v hoteli. Bez zaplatenia jednoducho nikoho neprepustia. Preto sú tam niektorí ľudia hospitalizovaní aj o niekoľko týždňov naviac.

John

Dokonca sú pod dohľadom polície, aby náhodou neutiekli. Dvom chalanom sme pomohli k tomu, aby sa aspoň trochu postavili na vlastné nohy. Sú to naši prví, ktorí ukončili strednú školu. Ak takýto chlapci nemajú žiadne zázemie a rodičov, tak im aspoň trochu pomôžeme začať. Jednému sme kúpili veci na otvorenie biznisu k predaju párkov na ulici. Druhý chcel predávať secondhand oblečenie. Uvidíme ako im to pôjde. Podľa momentálnej situácie to vyzerá tak, že predávať párky bude výhodnejšie ako predávať oblečenie.

Hostia zo Slovenska

Predtým než som odletel na dovolenku na Slovensko sme mali v našom centre vzácnu návštevu (zo Slovenska). Prišli nás navštíviť ľudia z Vysokej školy sv. Alžbety spolu s majiteľmi firmy Hollen s.r.o. na čele s pánom rektorom – profesorom Bučkom. Prišli pozrieť projekt Filipa Neriho, ako fungujeme a čomu a ako sa centrum venujeme. Návšteva bola pre nás veľkým povzbudením.

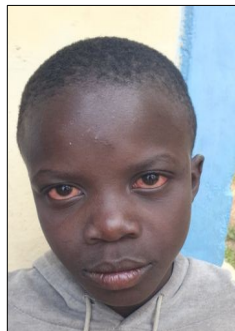
Takže toto by bolo v skratke všetko z nášho centra. Samozrejme ďakujeme Vysokej škole sv. Alžbety za ich neustálu podporu. Veľké Ďakujem patrí aj firme Hollen s.r.o a všetkým Vám, ktorí naše centrum podporujete, či už finančne alebo modlitbami. Boh Vás všetkých žehnaj.
Tomáš Rusňák.

Popolcova streda

Eugen...prestupujeme v Istambule.

Chlapci ktorý prišli do nášho centra Filipa Neriho.

Nový predaca párkov...Steven 21r

Pomoc pre chlapca z komunity.

V nemocnici za Jacobom.

škareda streda.

Druhý den po nehode.

Robíme taký dokument o našom centre.

Po rodičovskom združení.

Na pár dni prišiel pozret Timo a kúpil Robertovi bicykel.

Nedela

Na navšteve u Krispina.

Každý kto pride do Kisumu musí okoštovať rybu.

Pomoc pre komunitu...opravujeme cestu.

Skola funguje aj bez dverí a okien.

Drevený vozík.

Krištálovo čistá voda :)

Paul 17r Joylad sec school

*Mozes..hoteliarsky
tréning.*

*Treba vsetko vyčistiť...ide
nám navšteva.*

Najlepšie mango je z Kene.

Chlapci hrajú futbal z Prof Bučko, M.Krcméri a pán Osusky

Sibačka...

Madarsko-Budapest'

Mohyla.M.R.Stefanika

Eugene na Slovensku

Misionar otec Ivan

Skalicka kostolna veža...Pan farár Mário.

Posledna večera na sk.

Privítacia foto.

Letisková